GREGORIUS MAGNUS
Österreich, 12. Jh. Seite 42r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26218
Copyright: Admont, Benediktinerstift

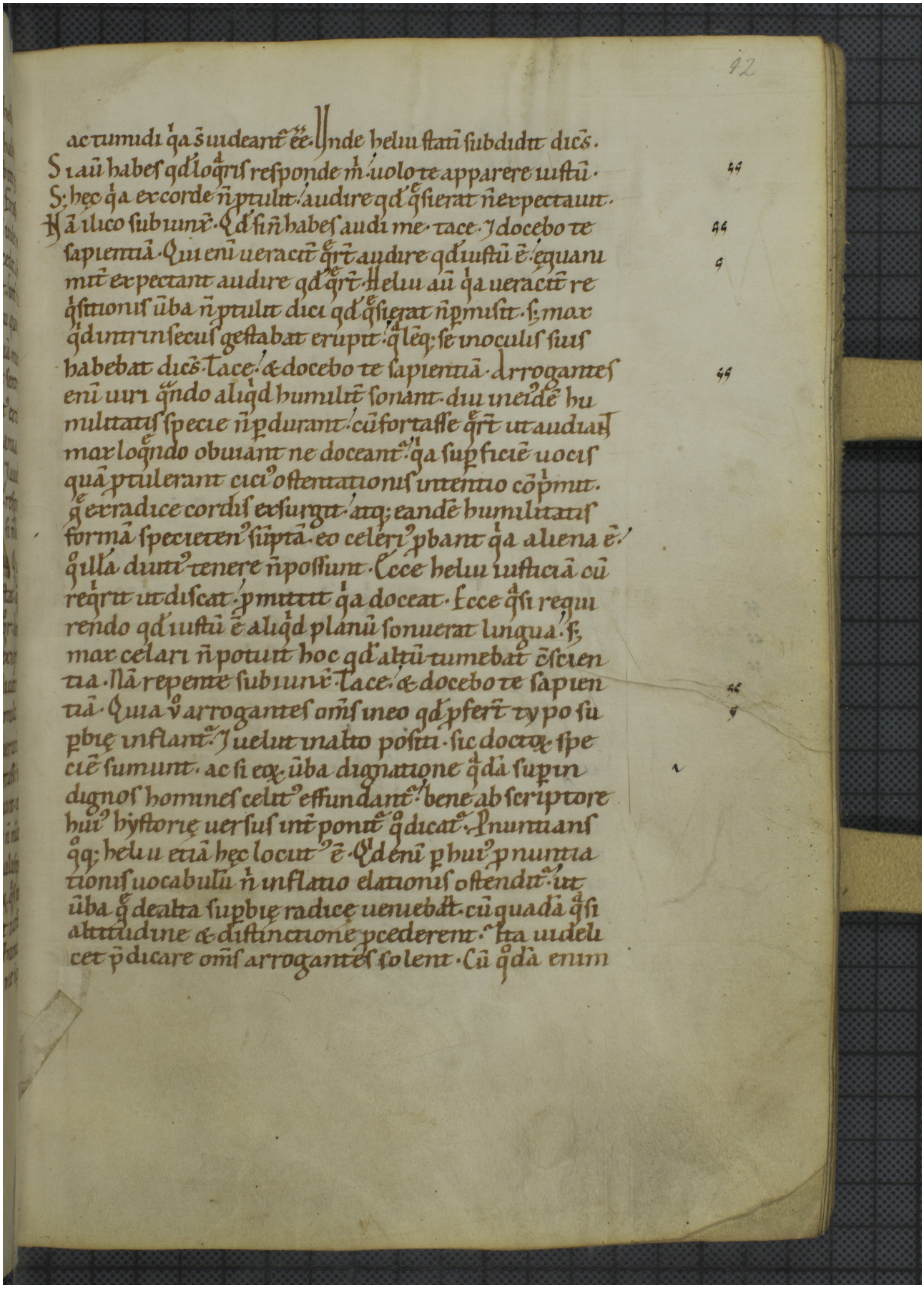

ac tumidi q̄a s̄ uideant ee. Unde heliu statī subdidit dicēs.
Si aū habes qd̄ loq̄ris responde m̄i. uolo te apparere iustū.
S; hęc q̄a ex corde n̄ ptulit. audire qd̄ q̄sierat n̄ expectauit.
Nā ilico subiunx̄. Qd̄ si n̄ habes audi me. tace. I docebo te
sapientiā. Qui enī ueracit̄ q̄rt audire qd̄ iustū ē. equani
mit̄ expectant audire qd̄ q̄rt. Heliu aū q̄a ueracit̄ re
q̄sitionis ūba n̄ ptulit dici qd̄ q̄sierat n̄ pmisit. s; mox
q̄d intrinsecus gestabat erupit. q̄lēq; se in oculis suis
habebat dicēs. tace. & docebo te sapientiā. Arrogantes
enī uiri q̄ndo aliq̄d humilit̄ sonant. diu in eiusdē hu
militatis specie n̄ pdurant. cū fortasse q̄rt ut audiant
mox loq̄ndo obuiant ne doceant. q̄a supficiē uocis
quā ptulerant cicius ostentationis intentio cōpmit.
q̄ ex radice cordis exsurgit. atq; eandē humilitatis
formā specieten sūptā. eo celerius pbant q̄a aliena ē.
q̄ illa diutius tenere n̄ possunt. Ecce heliu iusticiā cū
req̄rit ut discat. pmittit q̄a doceat. Ecce q̄si requi
rendo qd̄ iustū ē aliq̄d planū sonuerat lingua. s;
mox celari n̄ potuit hoc qd̄ altū tumebat cōscien
tia. Nā repente subiunx̄. tace. & docebo te sapien
tiā. Quia v̄ arrogantes om̄s in eo qd̄ pferūt typo su
pbię inflant. I uelut in alto positi. sic doctoq; spe
ciē sumunt. ac si eoq; ūba dignatione q̄dā supin
dignos homines celitus effundant. bene ab scriptore
huius hystorię uersus int̄ ponit q̄dicat. Pnuntians
q̄q; heliu etiā hęc locutus ē. Qd enī p huius pnuntia
tionis uocabulū n̄ inflatio elationis ostendit. ut
ūba q̄ de alta supbię radice ueniebant. cū quadā q̄si
altitudine & distinctione pcederent. Ita uideli
cet p̄dicare om̄s arrogantes solent. Cū q̄dā enim